

בס"ד טז' מנחם-אב ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 19:09
 צאת השבת - 19:59
 רבנו תם - 20:49
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1120
 @ שבע השבתות הבאות, "שבעה דנחמא"
 @ ביום רביעי התרת נדרים ראשונה, 40 יום קודם ראש השנה.
 @ להקדשת העלון או השיעור בלויין לרפואה והצלחה
 זיווגים או לעי"נ יקירכם, התקשרו למערכת 054-7743834

אברהם יגל

לעי"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטיד'ן: "נחמו נחמו"
 (ישעיה מ')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת ואהבת

שבת צחור

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

מעייני הפרשה:

- ← בקשתו של משה להיכנס לארץ ותשובתו האזהרית של הקדוש ברוך הוא.
- ← הזרה על שמירת מצוות התורה.
- ← שלוש ערי המקלט בעבר הירדן.
- ← פרשה ראשונה של קריאת שמע.

"ואהבת אל'ה בעת"

"ואתחנן אל'י בעת" ר"ת איוב, כן רמזו חז"ל. ואפשר לומר הטעם שרמזו משה בתפילתו עניין איוב הוא כפי מה שאמרו רז"ל בגמ' (ב"ב, ט"ז), ביקש איוב להפוך הקערה על פיה. ופירש"י ביקש לעקור כל הכבוד שחירף וגידף.

"ובקשתם משים את ה' אלוהיך, ומצאתה"

מדוע דווקא 'ומצאתה' (בלשון יחיד) ולא 'ומצאתם' (בלשון רבים, כמו כל הקטע, פסוקים כה-כח)? אלא, כל הקטע מפסוק כט ועד מ' הוא בלשון יחיד ללמדנו כי לכל אחד ואחד ניתנת ההזדמנות לחשבון אישי וישיר עם ה', ואילו כל הקטע הקודם (פסוקים כה-כח) הוא בלשון רבים, העידתי ככם היום את-השמים ואת-הארץ; פסוק כ"ו, ללמדנו כי התורה ניתנה לכל העם כציבור. כל אדם קיבל בצלמו את היכולת להבין ולעבוד את ה' ולציית לחוקיו ולמשפטיו כפי הבנתו והשגתו, ואם עשה זאת או לא – הכול נחשב לו כחשבון אישי שלו עם ה', בלי קשר מה הציבור קיים מחוקי התורה. (תורה ככתבה לא"ם)

"ה' אלוקים אתה החילות"

פירש הרב "טל חיים" זצ"ל: חז"ל אמרו שהקדוש ברוך הוא מצפה מאיתנו שנפתח לו פתח כחודו של מחט – שנפסע את הפסיעה הראשונה והוא יעשה את כל השאר, יפתח לנו פתחים כפתחו של אולם. אבל, לאמיתו של דבר, הרי גם את הצעד הראשון עוזר הקב"ה לעשות. הוא הנותן בנו את הכח והוא הנוטע בנו את הרצון. אמר משה רבינו "ה' האלוקים, אתה החילות" גם ההתחלה ממך היא, לפיכך איני מבקש אלא מתנת חיים... (תורה ככתבה לאי"ם)

"כבד את אביך ואת אמך... למען יאריך ימך"

תן כבוד להוריד, שכן "למען יאריך ימך", אף אתה ירבו שנותיך, תזדקן, ואף אתה תצטרך לבניך שיהו מכבדים אותך.

"ואהבת את ה' אלקיך" (ו' - ה')

כותב האלשיך, כידוע ה' זו מידת הרחמים, אלקים זו מידת הדין. פירוש, בין שיתנהג איתך ברחמים, ובין שיתנהג איתך במידת הדין, תמיד "ואהבת את ה' אלקיך".

"ובכל נפשך" (ו' - ה')

אפילו הוא נוטל את נפשך. (רש"י) כותב הייחודשי הר"י"ם, אם "בכל נפשך" הפירוש הוא אפילו נוטל נפשך, אי"כ גם "בכל לבבך" הפירוש הוא אפילו נוטל את לבבך, ולכן הכוונה נוטל את נפשך, היינו כשאין ליבך שלם איתך, אלא הספקות אוכלים בו ואתה כאוב ודווי בלבטי הפקפוקים, גם אז "ואהבת".

"לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממינו"

שואל הגר"א מוילנא, מדוע בפרשת ראה (י"ג - ד') כתוב עוד הפעם הננין של בל תוסיף ובל תגרע בלשון יחיד, ובפרשתנו בלשון רבים? ומתרא, אצלנו הכוונה שלא יוסיפו על תרי"ג מצוות בכלל, ובפרשת ראה כתוב שבאותה מצוה עצמה "לא תוסיפו ולא תגרעו".

"רק השמר לך ושמור נפשך מאד" (ד' - ט)

בספר "שיח אבות" מביא בשם האדמו"ר רבי שלמה חיים מקוידנוב, כל מקום שכתוב בתורה "אך" או "רק", הרי זה בא למעט. וזה מה שאמרה התורה, מה ששייך לך לגופך, צריך שמירה, אבל שמירה מועטת. "רק השמר לך". אבל מה שנוגע לנפש, שם "ושמור נפשך מאד". לנשמה צריכים שמירה מעולה.

פינת הניבים והפתגמים

"המולך על יצרו, אקרי מלך"

המושל על יצרו, על כוחותיו ורגשותיו, ולא מכלכל את מעשיו ופעולותיו על פי רצונותיו ותאוותיו, הוא המלך האמיתי. רגילים אנו לקרוא בשם "מלך", למי שיש לו מדינה ועם רב עומד תחת ממשלתו, מלך אמיתי הוא מי שבראש ובראשונה מולך על עצמו. משום כך חכמי ישראל נקראים מלכים. "מאן מלכי - רבנן", כי המולכים על עצמם - המושלים ביצרים - הם המלכים האמיתיים.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות סעודה רביעית

שאלה: האם חובה לאכול במוצאי שבת פת (לחם) לשם סעודה רביעית שנקראת גם כן "מלוה מלכה"? (סעודת דוד המלך).

תשובה: בגמרא במסכת שבת (דף ק"י"ט) אמרו, "לעולם יסדר אדם שולחנו בערב שבת אף על פי שאינו צריך אלא לכזית, ולעולם יסדר אדם שולחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית". (יסדר את שולחנו, כלומר, לפרוש מפה על שולחנו דרך כבוד וכיוצא בזה) ומשמע לכאורה שסעודה רביעית על הפת (כלומר עם נטילת ידים וברכת המוציא ואכילת פת וברכת המזון) חובה, כמו הסעודה הראשונה של שבת, שהרי שתייהן הזכרו באותה לשון. וכן כתב הגר"א מוילנא, שמסמיכות מאמרים אלו משמע שסעודה רביעית צריכה להיות עם פת דוקא. וכן פסק הרמב"ם, וכן פסק מרן השלחן ערוך (סי' ש). ומרן החיד"א בספרו "מחזיק ברכה" הוסיף שיש להזהר מאד בסעודה רביעית, ובעת שאוכל יכוין "ללוות את השבת" ולהשאיר ברכה לסעודות החול. וזאת על פי מה שאמרו במסכת פסחים (קג.) שהדבר דומה למלך שמלויים אותו בצאתו כשם שמלויים אותו בכניסתו. ובספר "תוספת מעשה רב" (סימן לו) הובא מעשה שפעם אחת חלה רבינו הגר"א מוילנא במוצאי שבת, והיה מקיא ולא היה יכול לאכול סעודה רביעית, ואחר שישן ונרגע, ציוה את בני ביתו שיראו אם לא עלה עמוד השחר עדיין, יפררו לו כזית פת ויאכילוהו בכף כדי לקיים מצות סעודה רביעית. (וכן היה מנהג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, להקפיד על אכילת סעודה רביעית).

ורבינו יוסף חיים מבבל הוסיף שמעלת סעודה רביעית גדולה שמצלת מחיבוט הקבר.

אמנם מרן הרב זצוק"ל העיר, שלדעת הגאונים אף שודאי חובה לאכול סעודה רביעית, מכל מקום אין חיוב לאכלה עם פת, אלא יכול להסתפק באכילת פת הבאה בכסנין, כגון עוגה (בשיעור כזית, עשרים ושבעה גרם) או אף בפירות. (וכעין זה מורים דברי מרן החיד"א ז"ל).

דין הנשים בסעודת מלוה מלכה

לפיכך כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל שגם הנשים שתדלנה לקיים מצות סעודה רביעית. והוסיף שמובא בשם הרב הקדוש רבי אלימלך מליזינסק, שסגולה לנשים שתלדנה בלילות, שתאכלנה איזה דבר לשם מצוות סעודה רביעית, ותאמרנה בפיהן "לשם מצוות סעודת מלוה מלכה" ועל ידי זה תלדנה בנקל ובהריוחה בעזרת ה' יתברך. ושמענו כמה מקרים שנראה שהועילה סגולה זו.

לסיכום:

כל הרוצה לזכות בברכה, יאכל סעודה רביעית בבית כנסת "אוהל מועד" ויִצְפֶּה בשיעורו של הראשלו"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א על גבי מסך ענק, יחד עם עשרות מתושבי יבנה והסביבה (כ"י) ויהנה גם משיעור מרתק ונפלא וגם מסעודה רביעית כשרה למהדרין, עשירה כיד המלך. (מקום מיוחד לנשים)
על זה נאמר: "טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים".

מכל מלמד השכלתי

"הפטרות שבעה דעהמהא"

שבע השבתות הקרובות שבתות "שבע דנחמתא" רבי דוד אבודרהם מגלה רמז נפלא: **הפטרה הראשונה** היא הפטרת "נחמו נחמו עמי" שבא כביכול אומר הקב"ה לנביאים לנחם את עם-ישראל.

הפטרה השנייה היא "ותאמר ציון עזבני ה'" שכביכול ציון חושבת שה' עזב אותה כי הוא לא בא לנחם אותה בעצמו.

הפטרה השלישית היא "ענייה סוערה לא נוחמה" שבה הנביאים אומרים כביכול לה' שציון לא נוחמה.

הפטרה הרביעית היא "אנכי אנכי הוא מנחמכם" שבה כביכול אומר ה' לנביאים שהוא ינחם את ציון בעצמו.

שלושת הפטרות האחרונות הם ניחומים של הקב"ה לציון ועם ישראל.

כותב רבי יוסף ישר ב"שרשרת הדמעות": לאחר שעברנו את ימי "אבן המצרים", שהם כאמור, ימי גיון, יצא אצל על חורבן בית מקדשנו, וכנסים אנו לימים של "נחמה".

הבכיה והדמעה הן ביטוי לכאב. הבכיה היא ביטוי לסערת רגשות פנימיים, הזורמים בתוך נככי הנפש, שנוצרים מתוך כאב שהולך ומתעצם, עד שהוא פורץ החוצה בזרם של דמעות צורבות ולוהטות.

"ט"ו באב"

לא היו ימים טובים לישראל כהמיטת עשר באב וכיום הכיפורים".

בט"ו באב בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שְׂאוּלִין, לא לבייש את מי שאין לה ומחוללות בכרמים.

פשוטות שבהן מה היו אומרות?

"בחור, שא נא ענינך וראה מה אתה בורר לך".

יפיפות שבהן מה היו אומרות?

"תנו עיניכם ליופי שאין האשה אלא לנוי".

מיוחסות שבהן מה היו אומרות?

"תנו עיניכם למשפחה, לפי שאין אשה אלא לַבָּיִים".

מכוערות שבהן מה היו אומרות?

"קחו מקחכם לשם שמים ובלבד שתעטרונו בהובים". (משנה תענית פרק ד' ובגמ' ל"א ע"א).

"שימל ישראל"

חז"ל אומרים, שבקריאת שמע יש רמ"ח תיבות כנגד רמ"ח איברים וכל תיבה נותנת חיות לאבר אחד, אבל צריך לצרף גם את המלה "אמת" כדי שיהיו רמ"ח תיבות, וזה מרומז בפסוק – **"ואתם"** אותיות **אמת**. "הדבקים בה' אלוקים" אם מצרפים את המלה אמת לה' אלוקים אז חיים כולכם היום, זה נותן חיות לכל האברים.

כוחה של תפילה ואמונה

הוריו המבוגרים של שמואל הוצרכו לעקור מדירתם ששכנה באחת מערי השדה ולעבור לדור בסמוך לבנם בעיר התורה בני ברק. על דירות מרוחקות ממקום מגורי הן או בקומות גבוהות הם כלל לא יכלו לחשוב בשל מגבלותיהם הרפואיות, ולכן לא עלה בידם להפיק את רצונם אל הפועל.

ככול שחלף הזמן, הפך הצורך להכרחי יותר ויותר, ומחוסר ברירה החליט שמואל לפנות לשכניו מקומת הקרקע, משפחת כהן, אשר הצפיפות בביתם הייתה לשם דבר. הוא הציע להם לשלם עבור דירתם הרבה מעבר לשוויה, אם רק יסכימו לפנותה עבור הוריו.

ההצעה שהגיעה לפתחה של משפחת כהן לא הותירה אותם שווי נפש. זה שנים מספר שהם חשו בצורך הדחוף לעבור לדירה גדולה ומרווחת יותר, אך אפשרויותיהם הכספיות היו מצומצמות, והם נאלצו לדחות את המעבר שוב ושוב. עתה נקרתה לפניהם הזדמנות נדירה.

הייתה זו הצעה מפתה עד מאד, אולם הרב כהן, שאמון היה על שמיעה בקול דברי חכמים, לא השיב עליה בחיוב בטרם נועץ ברבו.

משקיבל את ברכת רבו למהלך, מיהר לחתום על חוזה המכירה, כשהרוכשים מצדם הסכימו להמתין חודשיים ימים עד לפינוי הדירה – פרק זמן, שנראה היה כי ניתן למצוא בו דירה חדשה.

החוזה נחתם, אולם תוך כמה ימים התברר לרב כהן כי משימת חיפוש דירה לקנייה הינה קשה הרבה יותר משחשב. הוא עבר ממשדך תיווך אחד למשנהו, הקפיד לקרוא מדי יום את כל מדורי המכירות בעיתונים היומיים – אך דירה מתאימה לצרכיו ולתקציב שהיה ברשותו לא נמצאה.

מיום ליום הלך הלחץ וגבר. להשיב את הגלגל לאחור ולדחות את מועד הפינוי לא היה בא בחשבון, שכן הוריו של שמואל השכן הספיקו בינתיים למכור את דירתם ולהתחייב לפנותה בזמן שבו היו אמורים לקבל את דירתם החדשה.

השבועות הבאים עברו על הרב כהן ועל משפחתו בהתרוצצות בלתי פוסקת. הם ניסו כל השתדלות שעלתה בדעתם, אולם ללא הועיל. בלבם כבר השלימו עם העובדה שייאלצו לדור בבית ההורים, או לשכור דירה קטנה וצפופה עד למציאת הדירה המיוחלת, אלא ששתי האפשרויות היו בלתי הגיוניות בעליל.

נותרו שבועיים עד למועד הפינוי. משפחת כהן כבר החלה לארוז את חפצייה מבלי לדעת להיכן פניה מועדות. אבי המשפחה יצא לסיבוב נוסף ברחובות בני ברק בתקווה לנס, אלא שכפי הנראה, כלו כל הקצין.

לאחר חיפוש נוסף, שלא הניב תוצאות, נכנס הרב כהן לבית כנסת צדדי שנקרה בדרכו. עמדה לרשותו שעה עד לתפילת מנחה, והוא החליט לנצלה לשפיקת לבו לפני קונו: הוא שלף ספר תהלים מארון הספרים והחל לקרוא, ופתע נפרץ מעיין בדמעותיו...

השעה הבאה חלפה עליו באמירת תהלים נרגשת, שכמוה לא חווה מעודו. דווקא כעת, כשכל השתדלויותיו לא הועילו, חש הוא יותר מתמיד תלוי בידיו של מי שאמר והיה העולם, וידיעה זו הותירה רושם חזק על תפילתו.

תפילת המנחה בבית הכנסת החלה. הרב כהן סגר את ספר התהלים ופנה להתפלל עם הציבור. ההתעוררות שבה היה שרוי התמשכה אף לתפילת המנחה, שהייתה אף היא רוויית דמעות. הוא נשא בקשה מעומק לבבו כי יצליח למצוא את הדירה המיוחלת, וכשסיים את התפילה חש בתחושת ביטחון הפושטת בכל איבריו.

הרב כהן יצא מבית הכנסת, והנה מבחינות עיניו במודעה, שכותרתה "דירה למכירה", שהייתה תלויה על עמוד החשמל הסמוך. המודעה נראתה ישנה למדי, אך כיוון שפרטיה נראו תואמים לדרישותיו, החליט לנסות.

הוא תלש מהמודעה את הספח שבו היה רשום מספר הטלפון, כדי שמיד עם שובו לביתו יתקשר ויברר האם הדירה עדיין עומדת למכירה, אלא שבהגיעו לביתו פגשם בכיסו, ולא מצא את הנייר. הוא לא הצטער על כך יותר מדי, והתנחם בעובדה שהמודעה ישנה, ובוודאי הדירה כבר נמכרה.

בבוקר שלמחרת שוב יצא הרב כהן לסבב חיפושים נמרץ. הפעם החליט לצעוד לאורך רחוב הרב כהנמן, אך כאתמול, שום מודעה חדשה לא נקרתה לפניו. ליד אחד הבניינים נעצר. הייתה זו בדיוק הכתובת שהייתה רשומה במודעה שאבדה לא אתמול, אלא שמספר הטלפון, כאמור, לא היה בידיו.

בצעד נואש למדי החליט להיכנס לבניין ולברר אצל השכנים איזו היא הדירה העומדת למכירה. הוא עלה לקומה הראשונה ונקש על הדלת. הדלת נפתחה בידי בעל הבית, איש נשוא פנים. הרב כהן התעניין בקול מהסס: "אולי פרסמתם דירה למכירה?"

"האם פרסמנו? ממש לא!", השיב בעל הבית, אך מיד הוסיף כשמבע של תימהון נסוך על פניו: "מדוע החלטת לנקוש דווקא על דלתנו?"

לאחר שהסביר הרב כהן בקול נבוך את השתלשלות העניינים, לא הצליח בעל הבית להסתיר את התרגשותו: "מסתבר כי משמים הוליכוך אל המקום הנכון! בדיוק לפני רגעיים ספורים החלטנו, אני וזוגתי, למכור את דירתנו ולעבור לאחת מהערים החדריות הצעירות..."

"לפני כשבוע", סיפר האיש לבן שיחו הנדהם "הגיעה לפתחי הצעה לשמש בתפקיד תורני בכיר בישיבה הקיימת באותה עיר. ביקשתי להרהר בהצעה, שכן היא חייבה אותי לעבור לדור לצד הישיבה. לפני כמה דקות, בזמן ארוחת הבוקר, נפלה ההכרעה והחלטנו לקבל את ההצעה".

"הישיבה כבר הכינה דירה בעבורנו. כל שנותר לנו לעשות הוא לארוז את החפצים ולהזמין חברת הובלה", סיים האיש בחיוך והזמין את הרב כהן לראות את הדירה.

הרב כהן נדהם. הדירה תאמה בדיוק לצרכיו, ואף המחיר שגדרש לשלם עבורה תאם את יכולותיו.

ימים ספורים לאחר מכן נסגר החוזה. משפחת כהן עברה בשמחה ובששון לדירתה החדשה והמרווחת, והוריו של שמואל שמחו אף הם לעבור לדור לצד בנם.

כוחה של תפילה ושל אמונה טהורה התגלה כאן ללא עוררין.

באחד מהימים הראשונים למגוריו בביתו החדש פגש הרב כהן באחד משכניו. השניים גוללו שיחה קצרה, ובמהלכה התעניין הרב כהן אצל בן שיחו, שמא יודע הוא איזו דירה פורסמה בתחילה. השכן ידע, אך הוא התפלל מאוד על השאלה, "כבר שנה חלפה מאז נמכרה הדירה!", השיב.

אכן כן, נוכח הרב כהן לראות בתהליך הפלאי, כשאדם מתפלל מעומק הלב, יכול הקדוש ברוך הוא לזמן לו מודעה ישנה, לגרום לו לאבד את הדף שבו רשם את מספר הטלפון ולאץ אותו לחפש את הדירה בכוחות עצמו - מה שיביא אותו אל דירה בלתי צפויה, אותה דירה שיועדה לו משמים, פרי תפילותיו החמות.

(הרב צבי נקר)

"שבת זמור"
 "זמרו זמרו עמי יאמר אלוהים" (מתוך ההפטרה)

בשעה שאמר ישעיה הנביא לישראל "נחמו נחמו עמי", ביקשו להורגו. אמר להם, לא מדעתי אני אומר לכם אלא, "יאמר אלוהים". (מדרש ילקוט) פרשת "ואתחנן" נקראת כל שנה בשבת שלאחר תשעה באב ("שבת נחמו"). עובדה זו הסביר המגיד רבי ישראל מקוזניץ בספרו "עבודת ישראל":

לפי ההלכה, אסור ללמוד תורה בתשעה באב (חוץ ממדרשי "איכה", אגדות החורבן וכיוצא באלה); כי הלימוד גורם שמחה לאדם, ככתוב: "פקודי ה' ישרים משמח-לב" (תהילים י"ט, ט). ואין לשמוח ביום החורבן והאבל הלאומי. משום כך אנו קוראים פרשת "ואתחנן", המספרת על מתן תורה לישראל, מיד אחרי תשעה באב - שבו פסקנו מלימוד תורה - כדי להדגיש קבל עולם ומלואו, שאנו מתחילים שוב את לימוד התורה ומקבלים עלינו מחדש עול מלכות שמיים ועול מצוות.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך כיבוד הורים

אחד ההבדלים בין עשרות הדיברות שבפרשת "יתרו" לאלו שבפרשת "ואתחנן" הוא הנימוק למצוות כיבוד הורים:

"כבד את אביך ואת אמך כאשר ציווך ה' אלוהיך, למען יאריךך ימך ולמען ייטב לך על האדמה וכו'". יש דרכי חינוך שונים. יש חינוך שמדגיש את המחוייבות, את ה"צריך", את ה"נכון", את ה"אמתי". ויש חינוך שמדגיש את ה"טוב", את ה"נעים", את ה"כדאי".

בכל חינוך מעלותיו וחסרונותיו. למעשה אין הרבה פריבילגיה של בחירת סוג החינוך, כיוון שלכל דור יש פשוט שפה משלו. עומדים אנשי חינוך מהדור הקודם ואינם מבינים איך הדור הנוכחי פשוט לא מבין מה הם רוצים, וכן להיפך, המוחכים פשוט לא מבינים את השיח של הדור החדש.

"בעולם הזה תורה נתתי לכם, לעתיד לבוא חיים אני נותן לכם".

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג י"חק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 שיעור יקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם".

כל הישועות והברכות לשושלתנו

שתרמה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתה והצלחת כל לדידה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה ונינייה ותרוהו מכולם נחת ושלווה

סרכה אהל

לישועיה ודליה נסימי בזכות תרומתם לזיכוי הרבים שיזכו לרפואה שלימה, בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לשנים רבות ונעימות. וירו נחת ושלווה לרפואת דליה בת גורג'יה לרפואת חן-חיה בת חנה ולשנים רבות וטובות

סרכה אהל

נפתלי יהמי י"חק-פיר ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה אושר ושלווה וירו נחת מכל יוצאי חלציהם

סרכה אהל

נתנאל ובמוריה שיהקדיה שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלותם לטובה

כל הישועות והברכות ל"פה אדרי וכל משפחתה

שתרמה לסעודה הרביעית בלוויין זכות השיעור בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדה שתתברך ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו משאלותיה לטובה להבדיל לעיני מרים בת תמו ז"ל מגולית מסודי בת תמו ז"ל משה בן מרים, מסעוד בן חנה ז"ל

רפואה שלימה

לנאיית ישראלית בת שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אברה ושמ"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות ותרוהו נחת מיוצאי חלציה

סרכה אהל

ישאל והנה שאעך שיזכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה, אושר ושלווה. ויבורכו מפי עליון ויתגשמו משאלותם לטובה וירו נחת מכל יוצאי חלציהם ולרפואת חנה בת מורי סעיד ולעני

רפואה שלימה

לסטר"ה כוכבה בת מרים נמור הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אברה ושמ"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות ונחת מיוצאי חלציה

למשפחת אקוע היקרה

מערב"ה "אברהם יגל" משתתפת בצערכם בפטירת החסיד והענו **סעודה אקוע** בן עמוד ז"ל נשגרת תחומיניו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ניחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

לע"נ החסיד והישר

לע"נ הצנוע והענו **שמאל כהן** בן שושנה ז"ל טז' אב פקידת שנתו לע"נ הצנוע והענו **ציון חזני** בן פרנצי ז"ל השבע פקידת שנתו לע"נ הצנוע והענו **עליזה צחניה** בת דינה ז"ל טז' אב פקידת שנתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בן-יוחאי בן עדי הי"ו ברקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונז בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

לע"נ חסידות

עלאי דוון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל משה נאמן בן מרים ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה און בת חנוה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לדיה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה

אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בועז בן זהרי ז"ל ראובן לוי בן טרג'ה ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל ירחל עמרני בת זוליקה ז"ל

בבאי מוסאי בן אברהם זוליקה ז"ל

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור

מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת